

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est consideratio modalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De admiranda humilitate Fo. XVI.

esse sentiebat: sed et filium dei.

Sequitur secunda contemplatio de admiranda humilitate

Secunda est contemplatio admirande humilitatis. Ubi contemplari debemus profundissimam humilitatem christi domini nascentis. Potest autem maxime apparere huiusmodi humilitas per tres considerationes.

Prima est consideratio temporalis.

Secunda est consideratio localis.

Tertia est consideratio modalis.

Prima est consideratio temporalis. quia videlicet frigidissimo tempore scilicet hyberno et nocturno et eo tunc quando longissima erat nox: et in frigidissima noctis hora: quando scilicet sol est maxime elongatus a nobis scilicet media nocte nasci. et sic iam incepit pati pro nobis. Sap. xvij. vel. xix. Dum medium silentium tenerent omnia: et nox in suo cursu medium iter agebat: omnipotens sermo tuus a regibus sedibus venit. Bernardus. Nascitur deus in cuius arbitrio erat quodcumque vellet eligere tempus. elegit quod molestius est propter paruulum et pauperis matris filio que vir pannos haberet ad inuolendum. Hec ille. In hac etiam consideratione temporalis hoc considerandum est quod tempore pacis nasci voluit: quod et eius humilitati attestatur. Hoc enim factum est ut per hoc inueneret quia ipse princeps pacis pacem et humilitate diligens. Ps. Quiescit in diebus eius iustitia et abundantia pacis. Legitur enim in historia scholastica quod Octavianus quadraginta duobus annis regnauit: et in duodecimo anno ante mortem suam fecit tantam pacem in omnibus regionibus romano imperio subiectis quod ad litteram videtur tunc impletum fuisse quod dicitur Esa. ij. Constabunt gladios suos in vomeres et lanceas suas in falces Et ibidem. Non leuabit gens contra gentem gladium. Unde Beda ait. Nascitur in carne dei filius sicut de virgine natus virginatatis deus ostendit sibi esse gratissimum: sic pacatissimo seculi tempore conserat. quia pacem querere docuit: et pacis

sectatores per gratiam suam inuolare dignatur.

Secunda est localis consideratio.

Ubi primo considerandum est quia in via nasci voluit: ut ostenderet quia vita presens non nisi quedam via est. Dial. Aduena et pegrinus sum apud te. Hebre. vlt. Non habemus hanc civitatem manentem sed futuram inquirimus. Quanta eorum fatuitas qui cum tanta sollicitudine materialia domos super terram edificant: de illa celesti domo et mansione perpetua parum solliciti. Item quia nasci voluit in ciuitate parua. scilicet in bethleem: quod ad eam huiusmodi militatem pertinet. Leo papa sermone de esiphani. Christus qui serui formam suscepit: bethleem pelegit natiuitati: hierosolymam passioni. Item considerandum quia nasci voluit in presepio siue in spelunca. Bernar. Vide qualiter pro te natus est celorum rex: ubi aula regia: ubi throni sublimitas presepio est. Hieron. ad marcellam. Duo sermone: qua voce speluncam tibi saluatoris exponam: et illud presepio in quo infantulus vaggit: quod silentio magis intimo quam sermone honorandum est. Idem. Ecce in hoc paruo terre foramine celorum conditor natus est. hic inuolutus pannis: hic demonstratus a stella: hic adoratus a magis. Idem ad Eustochium. Ille cuius pugillo mundus concluditur presepio continet angustis. Hec ille. In hoc igitur arguitur superbia mundanorum qui de edificiorum magnificentia gloriantur.

Tertia est modalis consideratio.

Ubi considerare debemus modum sub quo pro nobis natus est filius dei. quia videlicet in forma serui paruuli pauperissimi. In forma inquam serui. Phil. ij. Semetipsum extinuit formam serui accipiens. In forma paruuli. Esa. ix. Paruulus datus est nobis. In forma pauperissimi. quia relinatus fuit super fenum in presepio et pannis. scilicet vilibus inuolutus. Et sicut dicit Hieron. aduersus eluidium. Nulla omnino obsterit: nulla mulierum sedulitas intercessit. Ipsa virgo pannis inuoluta infantem: ipsa sola mater et obsteritrix fuit

¶ Ser. de Natiuitate domini

Hec ille. Vere potuit dñs dicere illud
P̄s. Paup sum ego & in laborib; a iuuēru
te mea. Hic ḡoan. hanc hui; mundi hono
res aspōpe & vanitates. Fr̄e delitē & mol
licēs ac carnis delectatōes. In sup diuitie
abūdācie q̄e supfluitates. An̄. Q̄ amāda
& amiranda dignatio. de imense gl̄ie ver
mis contēptibilis fieri nō desperasti. De
oim conferuis apparere voluisti. Parum
tibi visum est pare nobis eē & frater n̄ eē
dignatus es. Et tu dñe vn̄uersor; q̄ nul
lā habes indigentā inter ip̄a natiuitatis
tue incitia nō horruisti abiectissime paup
tat; degustare incōmoda. Consolami cō
solamini q̄ in sordib; paupratis enutrim
ni q̄ vobiscū est deus in pauprate. Nō cu
bat in delitib; splendidi cubilis. nec inuo
nit in terra suauiter viuētis. Quid igitur
gl̄iaris. o diues res lucea th̄ volutabro let
eti p̄cti & delicati. cū rex regū suo recubitu
stramenta pauperum honestare maluerit.
Quid dura strasa detestaris cū tener in
fantulus in cuius mānu sunt oia regna tu
is sericis plūmētis lectis. duras iumentor;
stipulas p̄celegerit. Hec ille. Quid erat
videre filium dei inuolutū pannis lachry
mante. p̄ frigore tabescente. Nam licz nox
p̄ hyemis esset. nulla tñ fit mentio de igne.
O humani cordis duricia cur nōa molli
ris. cur non flecteris. cur non moueris ad
paupratis saluatoris oim contēplandā.
Sunt nempe mētes hūane gelate & ser
ro duriores q̄ ch̄im paruulū non audiunt
clamāre & dicentē. Peccata deponite. pec
cata deponite. q̄ p̄pter peccata incipio pe
grinari ad mortē. Sed q̄ id tu facebas o
virg; piissima qm̄ tu videbas in assumpta
carne creatorē oim in tā ignohili loco. na
tum. Certe flebat oculi tui q̄ tanto mag
eras pietate deuicta quāto estior. eras de
altitudine secreti. Q̄ mirāda proisus ch̄i
sti humilitas p̄ quam iuste confundit hūa
na superbia. Sed vt euidētius p̄templa
ri valeat. humilitatē dñi. considera septē
gradus quibus ad nos descendere digna
tus est vt nos in celestia sublimaret. Pri
mus est quia descendit a patria in exilium
s. huius mundi. Ioan. xvi. Et tu a patre
veni in mundū. Bern. O iectimabilis di
lectio charitatis q̄ in carceris huius hor
rorem descendit altitudo diuitatis. Se
cundus quia descendit de domine. in ser
uitium. Mat. xx. Non venit ministrari
sed ministrare. Et Phil. ij. Formā serui ac
cipiens. Idcirco bene deprehensū sibi seruū
re. Eia. lx. Bens & regnum qd non seruse
rit tibi peribit. Tertius de diuitijs i pau
pertate. ij. Lōp. viij. Scitis grām dñi nō
st̄i iesu ch̄isti qm̄ cum diuers esset pro vo
bis egenus esse voluit vt illius inopia di
uites esseris. Bern. Pauper natus. paup
vixit. paup obijt. Mat. viij. Gulpes fo
ueas habent & volucres celi nidōs. filius
aut̄ hominis non habet vbi caput suū re
clinet. Unde in p̄ceptio natus est in ani
malia. Cirillus. Repperit hominē factū
bestialem in anima. & ideo in p̄ceptio loco
pabuli ponit vt vitam bestialē mutantem
ad consonā homini pducamur scientiam.
pertingentes non fenū sed panē celestem
vite corpus. Quartus gradus est de po
tētia in infirmitatē. Leo papa ser. de na
tuitate dñi. Suscipit a maiestate infirmū
tas. Eia. liij. Vere languores nostros ip̄e
tulit. Et hoc vtiq; incepto ab ip̄a sui na
tuitate. Quintus de pulcritudine i de
formitate. Sicut em̄ testat P̄s. Sicut spec
q̄solus forma p̄e filijs hoim. sed conspicu
tus in facie & deturpatus est. Eia. liij. Nō
est ei species neq; decor. Sextus de glo
ria in ignominia. De gloria eius d̄. Jo.
j. Vidim; gloriam eius quasi vnigenitū a
p̄e. Ignominia at̄ p̄z q̄ irrisus ē verbis
& factis. Eia. liij. Considerauimus eū nō
uissimū viroz rē. qd et verificatum est ab
ip̄a sui natiuitate in qua sup se num posic
est in p̄ceptio & itē. bruta animalia. quis
enim vnq; adeo pauper & vilis quem aut
dieritis tam humiliter & in loco tante abie
ctionis natum. Septimus est de leticia
in tristitia. Mat. xxvi. Tristis est anima
mea vsq; ad mortē. Hanc aut̄ mortē sem
per in corde habuit etiam a conceptiōe sua
q̄ extera p̄miserat & acceptauit mortē acer
bissimā se p̄ nobis passurū. Q̄ quantū cō
fundi debent superbi diuine maiestatis hu
militatē considerantes. Bern. Incolate
ralis impudentie res est vt vbi se exinant
intumescat. Sequit̄ tertia contēplatio vtiq; de deli
deranda vtilitate